

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

18 oktober 2006

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns
en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker –**

**houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers,
exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid
en van het landbouwbeleid**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

A. Inleiding

Het Vlaams Parlement streeft naar een maximale administratieve vereenvoudiging voor de burgers en ondernemers in Vlaanderen. Zo'n administratieve vereenvoudiging kan onder meer gerealiseerd worden door diverse aangiften te reduceren tot één enkele aangifte voor verscheidene instellingen en door de procedures en maatregelen te vereenvoudigen en transparant te maken. Via het op elkaar afstemmen van backoffices van de diverse beleidsdomeinen kan bovendien een efficiënt e-governmentbeleid gevoerd worden.

De nagestreefde vereenvoudiging is echter niet altijd zo gemakkelijk te verwezenlijken, zeker niet als het een administratieve vereenvoudiging betreft met een weerslag op het technische en juridische kader. De aanpassingen die vereist zijn om een matiging van de administratieve lasten van de burger te bewerkstelligen, mogen immers geen hinderpaal vormen voor de goede werking van de Vlaamse overheid.

Met die overwegingen in gedachten wil dit voorstel van decreet voor een specifieke aangelegenheid in de landbouw- en leefmilieusector een aantal welomschreven administratieve lasten matigen. Het voorziet daartoe in de vereiste basisstructuur waarbinnen een grote vereenvoudiging gerealiseerd kan worden, zowel voor de landbouwondernemingen als voor de overheid.

De vereenvoudiging betreft de Vlaamse land- en tuinbouwsector. Het decreet vormt de basis om de tweevoudige administratieve en grafische aangifte van percelen landbouwgrond die nu bestaat bij zowel de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) als het Agentschap voor Landbouw en Visserij (ALV), te reduceren tot één enkele aangifte. In zijn hoedanigheid als aangifteplichtige bij de Mestbank (VLM) en als aanvrager van de perceelsgebonden steunmaatregelen (ALV), wordt de landbouwer tot nu toe immers jaarlijks met die dubbele aangifte en registratie geconfronteerd.

De processen identificatie en continue perceelsregistratie vormen de basis voor heel wat processen bij ALV en VLM, waaronder:

1. het toekennen van bedrijfstoeslag met inbegrip van de controle op het naleven van de voorwaarden (cross compliance enzovoort);
2. het bepalen van bemestingsnormen, het berekenen van de mestbalans, het bepalen van het aandeel in de mestverwerkingsplicht, het controleren van de naleving van het Mestdecreet enzovoort;
3. het afsluiten en opvolgen van beheerovereenkomsten;
4. het uitvoeren van kruiscontroles (combinaties en cumulaties, controle op de plafondbedragen, uitsluiten dat voor een perceel verscheidene begunstigden steun aanvragen in het kader van de twee pijlers van het gemeenschappelijke landbouwbeleid).

De verplichtingen die aan de Belgische staat vanuit Europa worden opgelegd betreffende de systematische controle en het beheer van de eerste en tweede pijler van het Europese gemeenschappelijke landbouwbeleid, vormen mede de basis voor de vereenvoudiging. De uniforme identificatie en registratie van landbouwers en hun percelen landbouwgrond is namelijk een essentieel element voor de correcte toepassing van de aan oppervlakte gekoppelde regelingen. Die zijn verankerd in EG-verordeningen.

Het is de bedoeling om de Vlaamse invulling van het Europese gemeenschappelijke landbouwbeleid en de mestwetgeving die uitvoering geeft aan de Europese nitraatrichtlijn op de vlakken van identificatie en registratie, in de toekomst te laten samenlopen. Dit decreet brengt de afstemming die daarvoor nodig is, door uniforme basisdefinities en de bouwstenen vast te leggen die nodig zijn om tot een eenmalige perceelsregistratie van percelen landbouwgrond te komen. Het decreet bepaalt ook de uniforme voorwaarden voor identificatie van de betrokken landbouwers. Dat is noodzakelijk om te kunnen komen tot één gemeenschappelijke aangifte van percelen landbouwgrond.

Door het hergebruiken van gegevens die al bij de overheid beschikbaar zijn, kan de administratieve last worden verminderd.

Ook de overheid zelf heeft voordelen bij dit decreet:

- door de dubbele verwerking te reduceren tot één enkele, kan de overheid meer taken uitvoeren met dezelfde hoeveelheid personeel;

- er kan een nieuwe authentieke gegevensbron voor geografische landbouwinformatie en voor identificatie van landbouwers ter beschikking worden gesteld aan overheidsdiensten;
- er wordt efficiënter voldaan aan de richtlijnen van de Europese Commissie;
- de gegevensuitwisselingen worden afgestemd op de standaarden van het Vlaamse e-governmentbeleid, de ‘maximale gegevensdeling tussen administraties’ en ISO 17799;
- er wordt vermeden dat uniforme definities later opnieuw uit elkaar groeien en wijzigingen op slechts één plaats worden mogelijk, zonder alle gekoppelde wetgeving te moeten aanpassen.

Dit decreet moet in werking treden samen met het nieuwe Mestdecreet waarvan de inwerkingtreding is bepaald op 1 januari 2007.

B. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Deze bepaling behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Definities

Om de aangifte van percelen en de identificatie van de landbouwer zowel voor de uitvoering van het Mestdecreet als voor de aanvraag van perceelsgebonden steunmaatregelen te reduceren tot één enkele aangifte, moet de regelgeving worden geharmoniseerd. Daartoe moet vooreerst een uniform begrippenkader worden vastgelegd dat volledig voldoet aan de definities uit de Europese regelgeving en dat eveneens voor de uitvoering van het meststoffenbeleid kan worden gehanteerd.

De bepalingen in dit voorstel zorgen voor een gezamenlijke identificatie en verzameling van gegevens die volledig voldoet aan de Europese bepalingen. De voorgestelde identificatie maakt gebruik van de begrippen exploitatie, locatie, activiteiten, bedrijf, exploitant en landbouwer, op basis waarvan de huidige begrippen inrichting, productie-eenheid en groe-

ping kunnen worden gedefinieerd. Daarnaast is het belangrijk de begrippen ‘(landbouw)grond’ en ‘autonoom beheer’ goed te definiëren.

Punten 1° tot en met 6° zijn definities die worden opgenomen om een nodeloze herhaling van hun begripsomschrijving in het verdere dispositief te voorkomen.

Punten 7° tot en met 13° definiëren een aantal termen die binnen dit decreet worden gebruikt en die een andere betekenis kunnen hebben dan de gangbare.

Punt 7° definieert het begrip ‘landbouwer’. De definitie is opgebouwd uit de voorwaarden die de Europese reglementering oplegt in het kader van het gemeenschappelijke landbouwbeleid.

Punten 8°, 9°, 10° en 11° definiëren de begrippen ‘exploitant’, ‘exploitatie’, ‘activiteiten’ en ‘locatie’. Die begrippen worden als bouwstenen voor de identificatie van een bedrijf gebruikt. Gevolgen zullen altijd aan het bedrijf gekoppeld zijn, niet aan de bouwstenen. Het begrip exploitatie is het kleinste segment van een bedrijf (in plaats van de bestaande begrippen productie-eenheid en inrichting). Het begrip exploitant is het kleinste onderdeel om een landbouwer te kennen, zoals gedefinieerd in punt 7°.

Punt 12° definieert het begrip ‘landbouwgrond’. De definitie is opgebouwd uit de voorwaarden die de Europese reglementering oplegt in het kader van het gemeenschappelijke landbouwbeleid.

Punt 13° definieert het begrip ‘bedrijf’. Die definitie is opgebouwd uit de voorwaarden die de Europese reglementering oplegt in het kader van het gemeenschappelijke landbouwbeleid.

Punten 14° tot en met 19° zijn definities die worden opgenomen om een nodeloze herhaling van hun begripsomschrijving in het verdere dispositief te voorkomen.

Artikel 3

De authentieke gegevensbron

Het Agentschap voor Landbouw en Visserij wordt belast met het beheren en controleren van de identificatie en de registratie van de landbouwers, exploitanten en exploitaties, en van de identificatie en registratie van de percelen landbouwgrond die de landbouwers in gebruik hebben.

De identificatie en registratie moet worden uitgevoerd overeenkomstig de normen van het Geïntegreerd Beheers- en Controlesysteem (GBCS), zoals vermeld in Deel II van verordening (EG) nr. 796/2004. Elke lidstaat moet immers beschikken over een uniek systeem om de identiteit te registreren van elke landbouwer die een steunaanvraag indient, wat op zijn beurt een unieke identificatie garandeert voor alle steunaanvragen die door dezelfde landbouwer worden ingediend. Het GBCS omvat eveneens de identificatie van de percelen landbouwgrond. Die identificatie van de percelen landbouwgrond is een essentieel element voor de correcte toepassing van aan de oppervlakte gekoppelde regelingen en diezelfde normen zullen ook voor het Mestdecreet gelden om de uniformiteit mogelijk te maken.

De bevoegdheid om nadere regels vast te leggen ter uitvoering van die bepalingen wordt aan de Vlaamse Regering gedelegeerd.

Artikel 4

De unieke identificatie

In eerste instantie moet elke landbouwer op een unieke wijze worden geïdentificeerd. Dat moet gebeuren in het Geïntegreerd Beheers- en Controlesysteem (GBCS), zoals opgelegd in verordening (EG) nr. 1782/2003 (titel II, hoofdstuk 4).

Het is de bedoeling dat elke landbouwer die, overeenkomstig het Mestdecreet, zijn percelen moet aan-geven, en elke landbouwer die in aanmerking wil komen voor perceelsgebonden steunmaatregelen en daarvoor een aangifte doet van zijn percelen landbouwgrond, die jaarlijkse aangifte eenmalig verricht via de verzamelaanvraag.

De verplichting voor de landbouwer om alle percelen landbouwgrond die hij in gebruik heeft, aan te geven voor Europese steunmaatregelen via de verzamelaanvraag is eveneens vastgelegd in de verordening (EG) nr. 1782/2003.

De verplichting om elke landbouwer uniek te identificeren maakt de verankering van het begrip autonoom beheer in dit decreet noodzakelijk. Dit begrip is al vastgelegd in Vlaamse regelgeving (o.a. in het van kracht zijnde besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de

randvoorwaarden en het ministerieel besluit van 15 maart 2006 betreffende het autonome beheer van land- en tuinbouwbedrijven en het kunstmatig creëren van betalingsvoorwaarden). Artikel 29 van de verordening (EG) nr. 1782/2003 schrijft de lidstaten van de Europese Unie voor dat er nauwlettend op moet worden toegezien dat er geen steunbetalingen worden gedaan aan landbouwers die de voorwaarden voor het verkrijgen van die betalingen kunstmatig hebben gecreëerd, om een verkeerde besteding van communautaire middelen te voorkomen. Die bepalingen moeten eenduidig gedefinieerd zijn in een decreet opdat heffingen en boetes ter uitvoering van het mestbeleid zouden kunnen worden berekend. Daarvoor is altijd een decretale basis vereist, met inbegrip van de identificatie.

Kunstmatig opgesplitste bedrijven moeten om die reden voor de uitvoering van de voornoemde Europese bepaling kunnen worden samengevoegd. Hetzelfde proces moet worden gehanteerd voor de uitvoering van het Mestdecreet, terwijl moet kunnen worden vermeden dat landbouwers zich kunstmatig zouden organiseren om de verplichtingen van het Mestdecreet te omzeilen.

In het decreet wordt aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid gegeven om andere personen dan diegenen die aangifteplichtig zijn in het kader van het Mestdecreet of steun vragen, te onderwerpen aan de identificatie- en registratieplicht. Die delegatie is o.a. noodzakelijk omdat in het Mestdecreet opgenomen is dat de Vlaamse Regering ook niet-aangifteplichtige landbouwers kan verplichten om een verklaring af te leggen omtrent de omvang van het bedrijf. Die personen moeten in dat geval eveneens geïdentificeerd en geregistreerd worden in het GBCS.

De verdere uitwerking van de principes van autonoom beheer wordt gedelegeerd aan de Vlaamse Regering, om snel en adequaat te kunnen ingrijpen bij wijziging van de uitvoeringsregels.

Artikel 5

Gevolgen van de voorwaarden voor autonoom beheer

Autonoom beheer is een bestaand begrip waarop het huidige GBCS in Vlaanderen is opgebouwd (ministerieel besluit van 15 maart 2006 betreffende het autonome beheer van land- en tuinbouwbedrijven en het kunstmatig creëren van betalingsvoorwaarden). Dit principe, met zijn gevolgen, moet behouden blij-

ven en decretaal verankerd worden. De landbouwer die niet aan de voorwaarden van autonoom beheer beantwoordt, kan geen identificatie verkrijgen in het Geïntegreerd Beheers- en Controlesysteem.

Indien de voorwaarden van autonoom beheer door verschillende landbouwers niet worden nageleefd, en zij hun bedrijven kunstmatig hebben opgesplitst om de wettelijke verplichtingen te omzeilen, kan het ALV die met elkaar interfererende bedrijven ambtshalve samenvoegen. De ambtshalve samenvoeging resulteert in de identificatie als één landbouwer en wat de bedrijven betreft als één geheel.

Aan de Vlaamse Regering wordt de bevoegdheid gedelegeerd om een bezwaarprocedure in te voeren voor landbouwers die een ambtshalve samenvoeging krijgen opgelegd.

Artikel 6

Controlebevoegdheid

Dit artikel bepaalt de bevoegdheid op het gebied van de controle op de naleving van de voorwaarden die dit decreet invoert. Zowel het Agentschap voor Landbouw en Visserij als de Vlaamse Landmaatschappij worden aangeduid als controleorganen, elk voor hun eigen bevoegdheden.

Artikel 7

Inwerkingtreding

Deze bepaling regelt de inwerkingtreding. Dit decreet moet op hetzelfde moment in werking treden als het nieuwe Mestdecreet aangezien het begrippenkader uniform moet zijn. Zonder een gelijktijdige inwerkingtreding kan geen toepassing worden gemaakt van het Mestdecreet.

Tinne ROMBOUTS

Els ROBEYNS

Jos DE MEYER

Karlos CALLENS

Mark DEMESMAEKER

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° Verordening (EG) nr. 1782/2003: Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001;
- 2° Verordening (EG) nr. 795/2004: Verordening (EG) nr. 795/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende bepalingen voor de uitvoering van de bedrijfstoelageregeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers;
- 3° Verordening (EG) nr. 796/2004: Verordening (EG) nr. 796/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers;
- 4° Verordening (EG) nr. 1698/2005: Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling ELFPO;
- 5° Verordening (EG) Nr. 1257/1999: Verordening (EG) Nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen;
- 6° Meststoffendecreet: het decreet van [...];
- 7° landbouwer: de landbouwer, vermeld in artikel 2, a), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003, die bestaat uit een of meer exploitanten en die zijn bedrijf op autonome wijze beheert, als vermeld in artikel 4, §3, van dit decreet;
- 8° exploitant: een natuurlijke persoon, een rechtspersoon of een groepering van natuurlijke personen of rechtspersonen, die een exploitatie exploiteert of voor wiens rekening een exploitatie wordt geëxploiteerd;
- 9° exploitatie: de uitbating van een geheel van activiteiten en bijbehorende infrastructuur door een welbepaalde exploitant en op een welbepaalde locatie, met inbegrip van de door de exploitant in gebruik zijnde landbouwgronden;
- 10° activiteiten: de landbouwactiviteiten, vermeld in artikel 2, c), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003, inzonderheid het houden van dieren vermeld in artikel [...] van het Meststoffendecreet, het gebruiken van landbouwgronden en het telen van planten op andere groeimediums dan landbouwgrond;
- 11° locatie: een geografisch afgebakende plaats waar activiteiten plaatsvinden of waar bijbehorende infrastructuur staat;
- 12° landbouwgrond: landbouwgrond als vermeld in artikel 2 van de Verordening (EG) nr. 795/2004;
- 13° bedrijf: het bedrijf, vermeld in artikel 2, b), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003 en dat bestaat uit één of meer exploitaties;
- 14° GBCS: het Geïntegreerd Beheers- en Controle-systeem, vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van de Verordening (EG) nr. 1782/2003;
- 15° VLM: het publiekrechtelijk vormgegeven zelfstandig agentschap Vlaamse Landmaatschappij, vermeld in artikel 2 van het decreet van

21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij;

16° afwijking: afwijking van artikel 31, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor de epidemiologische bewaking van runderen en van artikel 3, van het koninklijk besluit van 28 februari 1999 houdende bijzondere maatregelen van epidemiologisch toezicht op en preventie van aangifteplichtige runderziekten;

17° veebeslag: een geheel van dieren gehouden in een geografisch omschreven entiteit, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 10 april 2000 houdende bepalingen betreffende de diergeneeskundige bedrijfsbegeleiding, en die een duidelijk omschreven eenheid vormt op basis van epidemiologische banden, vastgesteld door de officiële dierenarts;

18° sanitair verantwoordelijke: de persoon, eigenaar of houder van een dier die er, permanent of tijdelijk, een onmiddellijk beheer of toezicht op uitoefent, tijdens het vervoer of op een verzamelplaats of in het slachthuis inbegrepen.

Artikel 3

§1. De Vlaamse Regering is bevoegd voor de identificatie en registratie in het GBCS van de landbouwers, vermeld in artikel 4, en voor de identificatie en registratie van de landbouwgronden die de landbouwer per exploitatie in gebruik heeft. De Vlaamse Regering duidt binnen het beleidsdomein Landbouw en Zeevisserij de bevoegde instantie aan voor die identificatie en registratie in het GBCS van de landbouwers en van de landbouwgronden.

§2. In het GBCS worden alle noodzakelijke gegevens die vereist zijn voor een correcte uitvoering van het Meststoffendecreet, van de Verordening (EG) nr. 1782/2003, van artikel 36, punten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i) van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 en artikelen 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999 met betrekking tot de identificatie van de landbouwers, exploitanten en exploitaties met bijbehorende landbouwgronden opgenomen.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de noodzakelijke gegevens, vermeld in §2, en de wijze waarop die gegevens worden aangegeven en beheerd, alsook nadere regels met betrekking tot het vaststellen van het gebruik van landbouwgronden.

§4. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen omtrent de identificatie bij het starten, het stopzetten en het overnemen van een exploitatie.

Artikel 4

§1. Eenieder die tot aangifte verplicht is overeenkomstig artikel [...] van het Meststoffendecreet, of eenieder die steun wenst te verkrijgen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1782/2003 of ter uitvoering van de oppervlaktegebonden maatregelen uit artikel 36, punten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i), van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 of oppervlaktegebonden maatregelen uit artikel 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999, wordt op unieke wijze als landbouwer geïdentificeerd in het GBCS.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat ook andere personen dan degenen, omschreven in het eerste lid, onderworpen worden aan een identificatie- en registratieplicht in het GBCS.

§2. Om als landbouwer te worden geïdentificeerd in het GBCS, beheert men, met toepassing van artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1782/2003, zijn bedrijf op autonome wijze zodat elke verwarring op het vlak van beheer, uitvoering van landbouwactiviteiten, productiemiddelen of het gebruik ervan, tussen twee of meer landbouwers uitgesloten is.

§3. Het op autonome wijze beheren van een bedrijf houdt in dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de landbouwer baat noch als natuurlijke persoon noch als rechtspersoon, hetzij afzonderlijk hetzij als lid van een groepering, twee of meer bedrijven uit;

2° de landbouwer heeft zijn productiemiddelen in exclusief gebruik en beheert ze exclusief;

3° de sanitair verantwoordelijke op het bedrijf is hetzij de landbouwer, hetzij iemand die deel uitmaakt van de landbouwer als bedoeld in artikel 1,

7°. In afwijking hiervan is het, voor een beslag dat betrekking heeft op verschillende landbouwers, voldoende dat de sanitair verantwoordelijke hetzij één van de landbouwers is die het beslag deelt, hetzij deel uitmaakt van één van de landbouwers als bedoeld in artikel 1, 7°, die het beslag deelt;

4° bedrijven waarvoor tussen de overeenkomstige beslagen een afwijking bestaat, worden als één bedrijf beschouwd;

5° de landbouwers die over dieren van dezelfde diersoort beschikken, en van wie de dieren tot een zelfde beslag behoren:

a) houden naast het bedrijfsregister van het beslag een apart register bij dat aangeeft welk dier bij welke landbouwer hoort;

b) actualiseren voor elk rund de relatie tussen rund en exploitatie op permanente en conforme wijze;

6° de fiscale boekhouding van een landbouwer mag geen betrekking hebben op de landbouwactiviteiten van verschillende bedrijven.

§4. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen met betrekking tot de voorwaarden vermeld in §1, eerste lid, §2, en §3, zoals het exclusief gebruik en het exclusief beheer van de productiemiddelen en de wijze waarop een identificatie wordt aangevraagd en verleend.

Artikel 5

§1. Wie niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 4:

1° kan in het GBCS niet geïdentificeerd worden als landbouwer;

2° wordt op het vlak van de identificatie ambtshalve samengevoegd met degenen met wie hij samen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4, voldoet. De samengevoegde groep landbouwers wordt bijgevolg in het GBCS geïdentificeerd als één landbouwer en de bedrijven worden beschouwd als één geheel in het kader van de uitvoering van dit decreet.

§2. Het ALV brengt degenen die ambtshalve samengevoegd worden als vermeld in §1, van die ambtshalve samenvoeging op de hoogte en deelt tezelfdertijd de datum mee vanaf wanneer de ambtshalve samenvoeging in werking treedt.

Wie niet akkoord gaat met de ambtshalve samenvoeging, kan daartegen bezwaar indienen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels omtrent de mededeling en de bezwaarprocedure.

Artikel 6

Het ALV en de VLM zijn, elk wat hun bevoegdheden betreft, belast met de controle op de naleving van de voorwaarden van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Artikel 7

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2007.

Tinne ROMBOUTS

Els ROBEYNS

Jos DE MEYER

Karlos CALLENS

Mark DEMESMAEKER
